

blive at udrede efter det foreliggende Lovforslag. Det Spørgsmaal, som her foreligger, er aldeles intet kommunalt Spørgsmaal, det er aldeles ikke af kommunal Natur, og jeg vil derfor henstille til det eventuelle Udvalgs Overvejelse, om det ikke var rigtigt at fritage de kommunale Raad, der have Byrder nok i Forvejen, for den Pligt, dette Lovforslag paalægger dem, og om det ikke kunde ordnes paa den Maade, at Menighedernes selv vælge et Udvalg, hvis Sag det bliver at foretage den fornødne Fordeling og Opkrævning af paagældende Udgifter. Endelig skal jeg tillade mig at forespørge den ærede Minister, om man ikke i en nær Fremtid kan vente et Lovforslag gaadende ud paa at tilvejebringe en anden Ordning af det nu bestaaende Kirkesyn. Der er jo fra saa mange Sider ført Klager over den nuværende Sammensætning af Kirkesynet, og jeg vil derfor henstille, om der ikke var Anledning for den ærede Minister til at fremkomme med et Forslag, der vil afhjælpe de Mangler, som nu, vistnok med Rette, siges at klæbe ved det nuværende Syn. I øvrigt skal jeg anbefale selve Lovforslaget til Tingets Beslivelse. Jeg haaber, det skal lykkes i denne Samling at enes om en Lov, vedrørende det her omhandlede Forhold.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg deler det af det ærede Medlem udtalte Haab, da Forslaget jo i sin Helhed sigter til at afhjælpe en Trang, som har været til Stede, og som man gennem Lovgivningen af 1873 paa enkelte Punkter er ude af Stand til at fyldestgøre, idet jeg minder om, at selve dette Forslag jo har optaget alt fra Loven af 1873, som kunde forblive uforandret, og kun har haft til Djemed at supplere paa de Punkter, hvor en Trang var til Stede, som ikke kunde fyldestgøres efter den gældende Lov. Jeg mener rigtignok, at der er taget saa meget Hensyn til Sognebaandsløjere eller Valgmenighedsmedlemmer, som der billigt kan, naar der er gjort Undtagelse for de Medlemmer — men ogsaa kun for dem — af Valgmenigheder, som have egen Kirke i det Sogn, om hvis Sognekirkes Opvarmning der er Tale. Det har i alt Fald sin Vanskelighed at udvide det ogsaa til de mange og meget spredteboende Valgmenighedsmedlemmer, der bo uden for det Sogn, hvor Valgmenigheden har sin Kirke, thi jeg tror ikke, at den Omstændighed, at de, naar Kirken benyttes uden for de almindelige Søn- og Helligdage og Opvarmning forlanges, skulle betale ekstraordinært, er en tilstrækkelig Grund

til at medtage dem, idet de jo ikke ere udelukkede fra ogsaa paa de sædvanlige Dage at kunne benytte Kirken. Det er jo imidlertid et rent Billighedsspørgsmaal mod dem, der ikke ere Medlemmer af Valgmenigheden, og som saaledes skulle betale, som man ganske vist kan tænke sig forskellige Løsninger af, og der skal ikke være nogen Vanskelighed fra min Side, hvis man mener at burde gaa videre i den Henseende. — Ligeledes er det et rent Billighedsspørgsmaal, naar der er stet en formentlig ringe Lempelse med Hensyn til Tiendeejernes Pligt, for saa vidt som den udstrækker sig til det Beløb, som Vedligeholdelsen af en sædvanlig Kaffelovn vil medføre, naar man ikke har anbragt en saadan Kaffelovn, men et særegent Barneapparat. Hovedgrunden til, at denne Vedligeholdelsespligt ikke er tagen med i Beregning, er for mig den, at dette rent hypotetiske jo kun kan anlaas rent skønsmæssigt og altsaa bliver meget vanskeligt at fastsætte. Hertil kommer, som det ærede Medlem rigtig bemærkede, at til Gengæld faar Tiendeejeren jo en anden Pligt, som han ikke tidligere har haft, nemlig at være med i Eigningen, og jeg tror ikke, at den første praktiske Vanskelighed saa let kan afvikles, ej heller, at der vil blive saa stor Difference mellem den rent skønsmæssige Burdering af Vedligeholdelsespligten, at man i den Henseende behøver at tro, at der ydes Kirke- eller Tiendeejerne for meget. Men ogsaa dette er et Punkt, som jeg selvfølgelig ikke lægger saadan nøje Vægt paa, at vi ikke sagtens kunde komme overens om det.

Derimod tror jeg nok, at man vilde gøre vel i at beholde den Ordning, som Forslaget har med Hensyn til det kommunale Raad, for det første fordi det ikke er uden for vor Lovgivning, at det kommunale Raad maa paatage sig en saadan Pligt lige over for, ganske vist ikke samtlige Beboere af Kommunen, men lige over for alle dem, der høre til Folkekirken, som altid ville udgøre Flertallet af Beboerne af Kommunen. Det er ikke uden for vor Lovgivnings Råd, at man paalægger det kommunale Raad en saadan Byrde, og vi have det f. Eks. i videste Udstrækning anvendt ifølge Loven i København. Men dertil kommer, at det kommunale Raad her jo skal opfylde den Rolle at være Bærge, om jeg saa maa sige, for Mindretallet. Det er Flertallet, der forudsættes at begære, men ikke at kunne skaffe Midler til Opvarmningen ved egen Hjælp, og som nu ønsker at faa Byrden fordelt paa alle Medlemmer af Folkekirken, altsaa ved en Eigning. Her staar altsaa